

СВІДОКА (ЛІТЕРАТУРА)

PUBLISHED WEEKLY

Published weekly except Sundays and holidays
at 60 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1911, under the Act of March 3, 1879.
Postage paid at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

Subscription Rates	PERIODICALS
Three Years in Advance	Подписка на три года
U.S. Mails \$ 7.50	Итого \$ 7.50
Foreign Mails \$ 9.75	Итого \$ 9.75
U.S. Mails \$ 2.50	Итого \$ 2.50
Foreign Mails \$ 4.75	Итого \$ 4.75
Single Copies \$ 0.10	По отдельности \$ 0.10
U.S. Mails \$ 0.05	Итого \$ 0.05
Foreign Mails \$ 0.15	Итого \$ 0.15

За год выку акция платится 10 центів
За отпущенные редакцией не возвращаются
В Канаду напечатать гонимых людей на т. е. Foreign Money Order
Телефон "Свобода", 488 Montross, Tel. U. H. Canada: 1838 Montross
Адрес: "СВОВОДА", P. O. BOX 348, JERSEY CITY, N. J.

СКІНЧИМ З КОМПРОМІСАМИ

Коли історія є матерію наук, то наука нас поучує вже від свого дна, що всякий компроміс з Польками нам не приніс ніколи ніякої користі, а тільки нам шкодив і нас компрометував. Таке вийшло і тим разом з нагоди виборів до класичних і міських рад. На щастє цей компроміс не загинув села, а тільки відносив до міст, в яких Жиди становили більшість населення і в яких без компромісу з Польками і Жидами не доведеться нам мати ніякого представництва в міських радах.

В Галичці обов'язує це далі куркульний виборчий закон з відомими чотирма "колами". Подібного закону нема в цілій світі, а істнує же тільки в Галичці тому, щоб в той спосіб забезпечити польській меншості, себто головно дітям, урядованим та поліцаям, можливість дістатися до громадських рад. І хоч по наших селах людність, як відомо, українська, то завдяки першому колу має можливість вийти до громадської ради польський діалект, шинкар, учитель. Польки ж поймають. Наказні вийти та комісарі шахрували зберіючи листи, викладали Українців, а диспували польських, запісуючи небишків. Вибори переповзали відже після старих шахарських практик і тому не дивно, що наші халбади на Покутку мали тим разом так гарне поле до попису та попереводили своїх кандидатів. Та це було тільки по технічній відбитості. На загал село держалося добре, хоч і пишуть з краю, по великих революційних наших змаганнях до створення своїх власних держав, можна було надіятися більшого плагому духа. Але, як сказано, там, де можна було перевести вибори як слід, виходили наші кандидати.

За те по містах пішли Українці на компроміс з Польками і Жидами, щоб ратувати українське представництво в міських радах. Висліда того компромісу дуже непотішачий. Українських радних вибрано дуже мале число, так, що їх голос не буде мати ніякого значення. Жиди йдуть тепер в Покутку в усім рука в руку з Польками, те саме буде і в міських радах. Український голос буде там голосом волюншого в пустині. Ми нічого не зискали, а втратили багато. Бо от уряд Пласудского згодився на ті вибори головно тому, щоб показати перед заграницею свою демократичність та людське відношення до національних меншостей. Цей уряд може тепер похвалитися тим, що Українці йшли при виборах з Польками і Жидами рука в руку як братні народи, себто, що Українці вже погодилися з польським пануванням на українських землях. Це є одна наука, яка, майже віру, може хоч тим разом вилічити наші тупі голови від всяких компромісів з Польками. Бож з Польками треба нам йти на боротьбу, а не на угоду.

Володимир Штангей.

ЗЛОЧИН У СТЕПУ.

Надвечір'ю було порожньо. Чорною афарією припала втомлею жінчиня під до стиглих пахучих, уся напояна сторожкою тишею і мовчанством. Було так тепло, що скільки не пахучий зорю, як не сніжся, а далі крайні полудні не побачили, бо завили чорною сторожкою степовий обрій.

Іван Пунчик, що іхав своєму братові Зотю по спойи, турботно поглядав на вкляте густими хмарами небо. Йому не хотілося, щоб був дощ, бо в нього на покоси тільки-но сьогодні поклався ячмінь. Жаль було, коли припаде дощ до землі. Іван, як досвідчений господар, знав, що коли сльотило перебіжати, то зерно загубить сонячну сухість своєю і буде темним, а на темне зерно і покупила трудно зняти.

Ізали межого. Вона була взувала, в напівпорожньому споріш борознах що засталися від торішньої оранки. По боках густими кущами стояли напіввисохлі буряни. Миточини по-дому чиркали по стовбурках буряків та бутлими, стрункими гірками їли. Пахло чомусь вишнім бурдюком, зовнішню та недовгого грецькою. Тією ходою посухували влі. Дуть — як вонючим пилу. Нудно так іхати. Від одностайності та

Зате Зоті, хоч був і молодий, але на вигляд показував багато старішину. Його встигло більше пошарпати життя і ячмінь спало своє силу. Взагалі він був не досить до думки, а це коли німці дали луги за економічне добро, так зовсім зачухав. За яких два роки, як зовсім сивий став. Олі тільки очі були молоді й бадьорі.

Котіхався він, лінійно хо-

ПІД РУМУНСЬКИМ ЯРМОМ.

З приводу смерті румунського короля Фердинанда хочемо пригадати важке положення українського народу Бессарабії й Буковини, українських земель, які власне за панування цього короля дісталися під румунське ярмо.

Перед світовою війною Румунія була в союзі з Австро-Угорщиною й Німеччиною. Але коли вибухнула світова війна, вона не пішла разом з центральними державами, тільки ждала дальшого розвитку війни, щоб вийти, до котрої з воюючих сторін вигідніше пристати. Тодішній румунський король Кароль хотів додержати союзу Австро-Угорщини й Німеччини, але румунське правительство було своєю противне. Та Кароль був старий, недужий і швидко вмер, а його місце зайняв Фердинанд.

Був се час, коли обі воюючі сторони — центральні держави і антанта — запобігали ласки в Румунії, старалися притягнути її на свою сторону. Центральні держави мали Румунію обіцяючи Бессарабію, і очевидно на випадок, коли вони переможуть Росію. Держави антанти обіцявали їй знов Сіммеррод і Буковину, — так само на випадок, коли переможуть Австро-Угорщину.

В половині 1916 р. Румунія рішався приступити до війни по стороні антанти. Се мало для неї тільки наслідок, що незабаром майже вся румунська територія з столицею Бухарестом опинилася в руках центральних держав, а король і правительство з останками армії держалися в околиці Яс. Завдяки російській підмоці. Коли ж революція в Росії дала перемогу більшовикам, які заключили пакт з центральними державами, румунський король і правительство, позбавлені дотеперішньої російської підмоги, були примушені заключити мир з центральними державами (в квітні 1918 р.).

"Упадок центральних держав привів Румунію ту користь, що держави антанти прийняли її як союзницю і вона разом з ними заступила на мирній конференції

полізахис биславками. Від хуторів потягло свіжий вітер. Кілька разів вихрились шалі. Має бути дощ.

Іван уже й кався, що виїхав з дому. Пропавде даремно труд, тільки худобі намороз. Та ки-ба знати боги? Вийшли ж — все було гаразд.

В такій ній тільки зловидомо, — подумавши Іванові. — Аби встиг тільки взити та до дощу ковати. Та шукати вітра в полі. Темна нічка не вижене доброго чоловіка на двір, а дощик сідів заплеще і кіпці у воду... Намотувалися далі думки. І нагадався чомусь мимувіль сльотний сон. Не стало. Беруть, не гадуємо, все, але перевагу віддається озимі: пшениці та житю. Найбільш кради сортове збіжжя: червону пшеницю, "банатку" та чотирихорпане житю "кришечку". Вбачалося тут досвідчений рука й певний смак. Не можна було заподіраючи, що краде той, що голоден. Тут відчувалося господарське дбайливість. Так іде з року в рік — скільки Іван пригадує... Починаються живи — починаються й крадіжки хліба. І здається, всічесні, а люди не домічують полудні. Настаювали вартівні, ланових. Вартівні й ланові, а полудні зникають. Ланові не помагає. Бо чоловік не ками: приїде — спиниш, не дозволеш іхати, а він про-

сидіти, боїться, кляється, іхати історію той вигадє, і так розжолбеть, що вартівні може рукою, мовля, а ну паде три чорти. А як тричортів кум або так хороний пахуче — ну як ти його не пустиш. Зробив чоловікові виступу раз — він одкинувся вадестеру. Правда, є так; що не звертаючи жалюди уваги на заперечення вартівних, — наже на кої, — і поїхав... На минулому сході знову дебатовали питання, як краще захистити поля від зловідів, і все одно, крім вартівних, нічого іншого не видала. Тай завагало мало до інших пропозицій. Кожному до живого допелки крадіжки, кожний не певний був, що в одні з ночей не піде в чуже подвіря копа власного збіжжя, але мовчав. Болясь висловлюватися. Чорт його знає — скажеш що протів, а він стоїть поруч тебе й ліді підкаже — нічужий візьме тай пусить за димом обійсти, і скільки не намагався президент розворушити сход — толку не добилося. Ще в усіх утижували недовіри пожежі на селі та бивство Пархома Чухра, що спробував відверто боротися із зловідом. Було так, що одного вечора він виступив на сході, а на ранок знайшли його забитим у лозах із запискою:

Дураку — дурацька смерть. Держав би які за зурбон, то був би бори і гриби, а так собі тобою на іхати".

І підписався: "Подполковник комітет самоохорони".

На сході насміявся тільки один Пимий Тесєв. Він сказав, що злісний несамолюбивий народ, що злісний несамолюбивий народ насед-

могу Англі, творить спільний фронт і передню сторожу антанти проти України і Радянського Союзу. В сій цілі Польща й Румунія підпірають та кож загалний еміграційний уряд Петлюри-Лівницького.

Румунська окупація налягає на українські землі ще важчим ярмом ніж польська. І територія, чисельна і культурна сила без порівняння менша і вони не можуть протиставити румунському імперіалізму той відпорності, з якою борються західно-українські землі проти польської окупації. Користаючи з сєї слабости, румунський уряд ще перевищує польський винищуванням української національної культури, румунізацією української землі, позбавленням українського населення всяких прав, жорстокими переслідуваннями.

В Бессарабії українське населення не встигло ще визволитися від русифікації, як її місце заняла румунізація.

На Буковині українське населення осягнуло за Австрії рад національних управлен, які творили основу національного розвитку: національна курия в буюківській сої, самоуправна на полі народної і середньої школи, катедра української мови і літератури в чернівцях, університет, адміністрація на самоуправна внутрі православної церкви.

Все те румунський уряд знищив. Всі українські народні і середні школи зрумуновано. Катедру української мови і літератури в чернівцях університеті скасовано. Церковну самоуправу знесено і зроблено православному церкву знярядом української урядової і священстві української національною сті викладається зі служби або переноситься на румунську етнографію територію, де вони зазвичай на румунізацію. І в сій місці приходить на українську землю урядової і священстві Румунії, які переводять румунізацію українського населення. До румунського парламенту дістаються тільки одиниці — під умовою політичної служби урядової більшості. Українська мова не має ніяких прав, українське друковане слово загине від особового цензуру.

Щоб відірвати українське населення від усієї спільності на

сидіти, боїться, кляється, іхати історію той вигадє, і так розжолбеть, що вартівні може рукою, мовля, а ну паде три чорти. А як тричортів кум або так хороний пахуче — ну як ти його не пустиш. Зробив чоловікові виступу раз — він одкинувся вадестеру. Правда, є так; що не звертаючи жалюди уваги на заперечення вартівних, — наже на кої, — і поїхав... На минулому сході знову дебатовали питання, як краще захистити поля від зловідів, і все одно, крім вартівних, нічого іншого не видала. Тай завагало мало до інших пропозицій. Кожному до живого допелки крадіжки, кожний не певний був, що в одні з ночей не піде в чуже подвіря копа власного збіжжя, але мовчав. Болясь висловлюватися. Чорт його знає — скажеш що протів, а він стоїть поруч тебе й ліді підкаже — нічужий візьме тай пусить за димом обійсти, і скільки не намагався президент розворушити сход — толку не добилося. Ще в усіх утижували недовіри пожежі на селі та бивство Пархома Чухра, що спробував відверто боротися із зловідом. Було так, що одного вечора він виступив на сході, а на ранок знайшли його забитим у лозах із запискою:

Дураку — дурацька смерть. Держав би які за зурбон, то був би бори і гриби, а так собі тобою на іхати".

І підписався: "Подполковник комітет самоохорони".

На сході насміявся тільки один Пимий Тесєв. Він сказав, що злісний несамолюбивий народ, що злісний несамолюбивий народ насед-

могу Англі, творить спільний фронт і передню сторожу антанти проти України і Радянського Союзу. В сій цілі Польща й Румунія підпірають та кож загалний еміграційний уряд Петлюри-Лівницького.

Румунська окупація налягає на українські землі ще важчим ярмом ніж польська. І територія, чисельна і культурна сила без порівняння менша і вони не можуть протиставити румунському імперіалізму той відпорності, з якою борються західно-українські землі проти польської окупації. Користаючи з сєї слабости, румунський уряд ще перевищує польський винищуванням української національної культури, румунізацією української землі, позбавленням українського населення всяких прав, жорстокими переслідуваннями.

В Бессарабії українське населення не встигло ще визволитися від русифікації, як її місце заняла румунізація.

На Буковині українське населення осягнуло за Австрії рад національних управлен, які творили основу національного розвитку: національна курия в буюківській сої, самоуправна на полі народної і середньої школи, катедра української мови і літератури в чернівцях, університет, адміністрація на самоуправна внутрі православної церкви.

Все те румунський уряд знищив. Всі українські народні і середні школи зрумуновано. Катедру української мови і літератури в чернівцях університеті скасовано. Церковну самоуправу знесено і зроблено православному церкву знярядом української урядової і священстві української національною сті викладається зі служби або переноситься на румунську етнографію територію, де вони зазвичай на румунізацію. І в сій місці приходить на українську землю урядової і священстві Румунії, які переводять румунізацію українського населення. До румунського парламенту дістаються тільки одиниці — під умовою політичної служби урядової більшості. Українська мова не має ніяких прав, українське друковане слово загине від особового цензуру.

Щоб відірвати українське населення від усієї спільності на

сидіти, боїться, кляється, іхати історію той вигадє, і так розжолбеть, що вартівні може рукою, мовля, а ну паде три чорти. А як тричортів кум або так хороний пахуче — ну як ти його не пустиш. Зробив чоловікові виступу раз — він одкинувся вадестеру. Правда, є так; що не звертаючи жалюди уваги на заперечення вартівних, — наже на кої, — і поїхав... На минулому сході знову дебатовали питання, як краще захистити поля від зловідів, і все одно, крім вартівних, нічого іншого не видала. Тай завагало мало до інших пропозицій. Кожному до живого допелки крадіжки, кожний не певний був, що в одні з ночей не піде в чуже подвіря копа власного збіжжя, але мовчав. Болясь висловлюватися. Чорт його знає — скажеш що протів, а він стоїть поруч тебе й ліді підкаже — нічужий візьме тай пусить за димом обійсти, і скільки не намагався президент розворушити сход — толку не добилося. Ще в усіх утижували недовіри пожежі на селі та бивство Пархома Чухра, що спробував відверто боротися із зловідом. Було так, що одного вечора він виступив на сході, а на ранок знайшли його забитим у лозах із запискою:

Дураку — дурацька смерть. Держав би які за зурбон, то був би бори і гриби, а так собі тобою на іхати".

І підписався: "Подполковник комітет самоохорони".

На сході насміявся тільки один Пимий Тесєв. Він сказав, що злісний несамолюбивий народ, що злісний несамолюбивий народ насед-

могу Англі, творить спільний фронт і передню сторожу антанти проти України і Радянського Союзу. В сій цілі Польща й Румунія підпірають та кож загалний еміграційний уряд Петлюри-Лівницького.

Румунська окупація налягає на українські землі ще важчим ярмом ніж польська. І територія, чисельна і культурна сила без порівняння менша і вони не можуть протиставити румунському імперіалізму той відпорності, з якою борються західно-українські землі проти польської окупації. Користаючи з сєї слабости, румунський уряд ще перевищує польський винищуванням української національної культури, румунізацією української землі, позбавленням українського населення всяких прав, жорстокими переслідуваннями.

В Бессарабії українське населення не встигло ще визволитися від русифікації, як її місце заняла румунізація.

На Буковині українське населення осягнуло за Австрії рад національних управлен, які творили основу національного розвитку: національна курия в буюківській сої, самоуправна на полі народної і середньої школи, катедра української мови і літератури в чернівцях, університет, адміністрація на самоуправна внутрі православної церкви.

Все те румунський уряд знищив. Всі українські народні і середні школи зрумуновано. Катедру української мови і літератури в чернівцях університеті скасовано. Церковну самоуправу знесено і зроблено православному церкву знярядом української урядової і священстві української національною сті викладається зі служби або переноситься на румунську етнографію територію, де вони зазвичай на румунізацію. І в сій місці приходить на українську землю урядової і священстві Румунії, які переводять румунізацію українського населення. До румунського парламенту дістаються тільки одиниці — під умовою політичної служби урядової більшості. Українська мова не має ніяких прав, українське друковане слово загине від особового цензуру.

ЧЕТВЕРТИЙ КОНГРЕС ОБЕДНАННЯ

На підставі § 20 статута Обеднання і ухвали Екзекутиви з дня 3. серпня б. р., подається до загального відома, що ЧЕТВЕРТИЙ КОНГРЕС ОБЕДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В АМЕРИЦІ відбувається дня 26. ЖОВТНЯ 1927 р. в Філадельфії, Па., в галі Американсько-Українського Готель при Норт Франклин стр., ч. 847. Конгрес начнется точно о год. 9-їй рано і буде тривати один день.

ПРОГРАМА КОНГРЕСУ:

- 1) Отворення Конгресу.
- 2) Заїт уступаючого Уряду.
- 3) Дискусія.
- 4) Реорганізація Обеднання і зміна статута.
- 5) Реферати:
 - а) Плани реорганізації нашої школи в Америкі.
 - б) Практичні завдання української іміграції в Америкі.
 - в) Примінення українського імігранта до америк. життя.
 - г) Авторитарі та демократія.
- 6) Ухвалення резолюцій.
- 7) Ухвалення абсолютної уступаючого Урядови.
- 8) Вибір нового Уряду.
- 9) Внесення і запити.

Статут Обеднання підписали: Український Народний Союз, Провидіння, Народна Поміч, Згода Брацтва, Сінова Організація (давна, негетманська), Ліга Горожан, Ліга Ветеранів та декілька менших самотішних товариств. Всі віддали згаданих організацій, оскільки складала, або зложать жертви на визвольну боротьбу в видал народного податку, або з визначним значенням на пену шіль в краю, як на Плану Школи, інвалідів, бову акищо і т. п., мають право вислати делегата на Конгрес.

Кожний делегат мусить виказатися повноваження свого Товариства.

ЗА ОБЕДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В АМЕРИЦІ:

Семен Ядловський, заст. предс.; Др. Лука Мишуга, секретар.

іншими українськими землями. Особливо тепер, коли в Румунії, румунський уряд закинув ді Союзу Націй засади, жорстоко для примузу українське населення до Раді Союзу Націй маю не випускає за кордон млі свою вагу як засіб міжнародно-свесої української преси, щоб її пропалаганди проти румунської української землі не мали мусуного гніту.

Бессарабія й Буковина не тільки не можуть власними силами визволитися з кайданив румунської колонізацій українського імперіалізму, — вони нають за слабі, щоб вистіти з успіхом щоденну боротьбу проти румунського гніту. Тим більший обов'язок допомоги слабшому, поневоманому братові лежить на інших українських землях.

Для виправлення румунізації румунський уряд придушує обшуму, поневоманому братові лежить на інших українських землях. Та представляється положення українського народу під румунським ярмом.

Очевидно, смерті румунського короля нічого в тім положенні не змінила й не змінить. Одного з політичного погляду та смерть важна тим, що восядується як "більшевизм" та на виселє замішання й непевність у внутрішні положення Румунії.

Справа в тім, що Фердинанд не оставив наслідства, який міг би безпосередно після свого загибання королівський престол. Сін Фердинанд Кароль, наслідком особисті і політичні інтриги мусив зрестися престолу й вийти з Румунії. Першою наслідства на престолу перешло на його сина Михайла, який має тепер вже п'ять літ. (Аж до його і суду, якіні — всі громадянські й політичні права на рівні з Румунами. Сі управлення повинні вийти в румунському конституції як основні права, а на сторожі виконувати їх повинні на стоті Раді Союзу Націй.

Одначе Румунія й не думає виконувати цих міжнародних зобов'язань, а українське населення на стільки стериоризовано, що навіть боїться подавати жалобу до Раді Союзу Націй.

Характерно, що Румунія на стільки певна себе на міжнародній полі, що на збірному Союзі Націй в вересні 1925 р. румунський міністер закордонних справ Лука має сміливість виступити як оборонець справедливості на національних меншостях, не боїчись, щоб його не зашугали, як виглядає та "справедливість" у Румунії.

Не менше характерно, що шеф секції національних меншостей в Союзі Націй, Ерік Коельман, після свого останнього побуту в Румунії в осені 1926 р., по відомостях румунської преси мав заявити, що положення національних меншостей у Румунії є зовсім задоволені.

Очевидно, дотеперішнє повелення Раді Союзу Націй в справі охорони національних меншостей — що раз іще не покладає, що злісний несамолюбивий народ насед-

моу Англі, творить спільний фронт і передню сторожу антанти проти України і Радянського Союзу. В сій цілі Польща й Румунія підпірають та кож загалний еміграційний уряд Петлюри-Лівницького.

Румунська окупація налягає на українські землі ще важчим ярмом ніж польська. І територія, чисельна і культурна сила без порівняння менша і вони не можуть протиставити румунському імперіалізму той відпорності, з якою борються західно-українські землі проти польської окупації. Користаючи з сєї слабости, румунський уряд ще перевищує польський винищуванням української національної культури, румунізацією української землі, позбавленням українського населення всяких прав, жорстокими переслідуваннями.

В Бессарабії українське населення не встигло ще визволитися від русифікації, як її місце заняла румунізація.

На Буковині українське населення осягнуло за Австрії рад національних управлен, які творили основу національного розвитку: національна курия в буюківській сої, самоуправна на полі народної і середньої школи, катедра української мови і літератури в чернівцях, університет, адміністрація на самоуправна внутрі православної церкви.

Все те румунський уряд знищив. Всі українські народні і середні школи зрумуновано. Катедру української мови і літератури в чернівцях університеті скасовано. Церковну самоуправу знесено і зроблено православному церкву знярядом української урядової і священстві української національною сті викладається зі служби або переноситься на румунську етнографію територію, де вони зазвичай на румунізацію. І в сій місці приходить на українську землю урядової і священстві Румунії, які переводять румунізацію українського населення. До румунського парламенту дістаються тільки одиниці — під умовою політичної служби урядової більшості. Українська мова не має ніяких прав, українське друковане слово загине від особового цензуру.

Щоб відірвати українське населення від усієї спільності на

сидіти, боїться, кляється, іхати історію той вигадє, і так розжолбеть, що вартівні може рукою, мовля, а ну паде три чорти. А як тричортів кум або так хороний пахуче — ну як ти його не пустиш. Зробив чоловікові виступу раз — він одкинувся вадестеру. Правда, є так; що не звертаючи жалюди уваги на заперечення вартівних, — наже на кої, — і поїхав... На минулому сході знову дебатовали питання, як краще захистити поля від зловідів, і все одно, крім вартівних, нічого іншого не видала. Тай завагало мало до інших пропозицій. Кожному до живого допелки крадіжки, кожний не певний був, що в одні з ночей не піде в чуже подвіря копа власного збіжжя, але мовчав. Болясь висловлюватися. Чорт його знає — скажеш що протів, а він стоїть поруч тебе й ліді підкаже — нічужий візьме тай пусить за димом обійсти, і скільки не намагався президент розворушити сход — толку не добилося. Ще в усіх утижували недовіри пожежі на селі та бивство Пархома Чухра, що спробував відверто боротися із зловідом. Було так, що одного вечора він виступив на сході, а на ранок знайшли його забитим у лозах із запискою:

Дураку — дурацька смерть. Держав би які за зурбон, то був би бори і гриби, а так собі тобою на іхати".

І підписався: "Подполковник комітет самоохорони".

На сході насміявся тільки один Пимий Тесєв. Він сказав, що злісний несамолюбивий народ, що злісний несамолюбивий народ насед-

моу Англі, творить спільний фронт і передню сторожу антанти проти України і Радянського Союзу. В сій цілі Польща й Румунія підпірають та кож загалний еміграційний уряд Петлюри-Лівницького.

Румунська окупація налягає на українські землі ще важчим ярмом ніж польська. І територія, чисельна і культурна сила без порівняння менша і вони не можуть протиставити румунському імперіалізму той відпорності, з якою борються західно-українські землі проти польської

129 E. 7th STREET,
NEW YORK CITY
Telephone: Orchard 2562